

หนังสือผู้วินิจฉัย

หลังจากโยชูวาเสียชีวิตไปแล้ว พระเจ้าทรงใช้พวกผู้วินิจฉัยให้นำประเทศอิสราเอลต่อไป คือทรงใช้ผู้ชายสิบสองคนกับผู้หญิงหนึ่งคน ซึ่งทั้งสิบสามคนนี้อยู่ใกล้ชิดกับพระเจ้า พวกนี้ครอบครองเพื่อพระเจ้า และส่วนมากเขาสามารถช่วยชาวอิสราเอลให้พ้นจากการกดขี่ ผู้วินิจฉัยคนสุดท้ายคือชามูเอล ซึ่งชามูเอลนั้นเป็นมหาปุโรหิตด้วย "หนังสือเล่มนี้บันทึกเจ็ดครั้งที่อิสราเอลทั้งพระเจ้า เจ็ดครั้งที่อิสราเอลอยู่ใต้อำนาจของประเทศเจ็ดประเทศที่ไม่รู้จักพระเจ้า และเจ็ดครั้งที่พระเจ้าทรงช่วยอิสราเอลให้พ้นจากอำนาจของประเทศเหล่านั้น" (จากคำนำถึงหนังสือผู้วินิจฉัยของอ.โสภณฟิลด์) เล่มนี้พรรณนาถึงสภาพของอิสราเอลว่า "ในสมัยนั้นไม่มีกษัตริย์ในอิสราเอล ต่างก็กระทำตามที่ตนเองเห็นชอบ" (21:25) สมัยนั้นประชาชนไม่แสวงหาพระเจ้าและไร้ศีลธรรม

อาร์ชบิชอป เจมส์ อาชซูร์ บอกว่าระยะเวลาของหนังสือเล่มนี้คือ 305 ปี

เหตุการณ์สำคัญในช่วงนี้เกี่ยวกับบุคคลหรือกลุ่มบุคคลต่อไปนี้

- 1 ทูตพระเยโฮวาห์ (พระคริสต์)
 - ก พระองค์ตรัสแก่ชาวอิสราเอล (วนฉ 2:1-5)
 - ข พระองค์ตรัสแก่กิเดโอน (6:12,20-22)
 - ค พระองค์ตรัสแก่บิดามารดาของแซมสัน (13:3, 6, 9, 13, 15-18, 20-21)
- 2 พระวิญญาณของพระเจ้า
 - ก พระเจ้าเสด็จมาสวมทับโอทนีเอล (3:10)
 - ข พระองค์เสด็จมาสวมทับกิเดโอน (6:34)
 - ค พระองค์เสด็จมาสวมทับยิฟธา (11:29)
 - ง พระองค์เสด็จมาสวมทับแซมสัน (13:25; 14:6, 19; 15:14)
- 3 มารชั่วตนหนึ่ง (วนฉ 9:3)
- 4 นายทัพ 12 - ผู้วินิจฉัย
 - ก ผู้วินิจฉัยคนที่ 1 คือ โอทนีเอล (1:12-13; 3:8-11) โอทนีเอลเป็นหลานและลูกเขยของคาเลบ (1:13)
 - 1 ประเทศที่ข้ามห้วงอิสราเอล เมโสโปเตเมีย
 - 2 ถูกข้ามห้วงนาน 8 ปี
 - 3 ผู้วินิจฉัยทำให้อิสราเอลอยู่ในความสงบสุขนาน 40 ปี
 - 4 ผลงานของผู้วินิจฉัย
 - ก เขายึดเมืองที่เข้มแข็งของชาวคานาอันได้
 - ข เขาขับไล่พวกผู้บุกรุกชาวเมโสโปเตเมียออกไป
 - ข ผู้วินิจฉัยคนที่ 2 คือ เฮฮูด (3:12-30)
 - 1 ประเทศที่ข้ามห้วงอิสราเอล โมอับ
 - 2 ถูกข้ามห้วงนาน 18 ปี
 - 3 อิสราเอลอยู่ในความสงบนาน 80 ปี
 - 4 ผลงานของผู้วินิจฉัย หลังจากที่นี่ครบตระกูลเบนยามินผู้ถนัดซ้ายคนนี้ได้้นำเครื่องบรรณาการ

ประจำปีไปถวายยังเมืองเยรีโค (เมืองหลวงของโมอับ) เอสูดผู้นี้ก็ได้อำนาจแผนฆ่าเอกลอนกษัตริย์
อ้วนของโมอับ ต่อมาเอสูดได้รวบรวมกองทหารยกทัพไปฆ่าทหารศัตรูได้ถึง 10,000 คน
ทำให้เกิดสันติสุขเป็นเวลานาน

ค ผู้วินิจฉัยคนที่ 3 คือ ชัมการ์ (3:31)

- 1 ประเทศที่ข่มเหงอิสราเอล ฟิลิสเตีย
- 2 ถูกข่มเหงนานเท่าใดไม่มีบันทึกบอกไว้
- 3 อิสราเอลอยู่ในความสงบสุขนานเท่าใดไม่มีบันทึกบอกไว้
- 4 ผลงานของผู้วินิจฉัย ทหารผู้นี้ใช้ประทัดแทงวัวฆ่าพวกฟิลิสเตียตาย 600 คน

ง ผู้วินิจฉัยคนที่ 4 คือ เดโบราห์ กับ บาราค (วจน 4-5)

- 1 ประเทศที่ข่มเหงอิสราเอล คานาอันเหนือ
- 2 ถูกข่มเหงนาน 20 ปี
- 3 อิสราเอลอยู่ในความสงบสุขนาน 40 ปี
- 4 ผลงานของผู้วินิจฉัย กษัตริย์เมืองฮาไซร์ได้สั่งให้นายพลสิเสราไปข่มเหงอิสราเอลอย่างเหี้ยม
โหด กษัตริย์องค์นี้มีรถรบเหล็กถึง 900 เล่ม บาราคนักต่อสู้เพื่ออิสราเอลได้รับการหนุนใจ
จากนางเดโบราห์ (ผู้พยากรณ์หญิงของอิสราเอล) เขาจึงเคลื่อนทัพ 10,000 คนเข้าโจมตี
ศัตรูจากที่สูงคือภูเขธาโบร์ กองทัพของสิเสราก็ตกพ่ายไปสิ้น ภายหลังสิเสราเองถูกฆ่าตาย
ขณะที่ไปซ่อนตัวในกระโจมของนางยาเอล นางเดโบราห์และบาราคจึงแต่งเพลงและร้อง
เพลงคู่สรรเสริญพระเจ้าเพื่อเป็นการฉลองชัยชนะในครั้งนี้ (วจน 5)

จ ผู้วินิจฉัยคนที่ 5 คือ กิเดโอน (วจน 6-8)

- 1 ประเทศที่ข่มเหงอิสราเอล มีเดียน
- 2 ถูกข่มเหงนาน 7 ปี
- 3 อิสราเอลอยู่ในความสงบสุขนาน 40 ปี
- 4 ผลงานของผู้วินิจฉัย
 - ก ขณะที่กิเดโอนกำลังนวดข้าวสาลีอยู่หลังเครื่องหีบน้ำองุ่นอยู่นั้น ทูตพระเยโฮวาห์
ได้ทรงบัญชาให้เขาจัดกองทัพออกไปรบเอาชนะพวกมีเดียน กิเดโอนก็เชื่อฟังโดย
การสร้างแท่นบูชาถวายพระเยโฮวาห์ชาโลม (“พระเยโฮวาห์ผู้ส่งสันติสุขให้”) และ
โดยการทำลายรูปเคารพพระบaalซึ่งบิดาของตนกราบไหว้อยู่ (6:11-32)
 - ข หลังจากกิเดโอนพิสูจน์ด้วยการวางชนแกะ 2 ครั้งแล้ว (6:36-40) เขาก็จัดกองทัพ
32,000 คน แต่พระเจ้าได้ลดทหารลงเหลือ 10,000 คน และในที่สุด ทหารลดลง
เหลือเพียง 300 คน และด้วยทหารเพียง 300 คนเท่านั้น กิเดโอนจะต้องเผชิญหน้า
กับกองทัพศัตรูถึง 135,000 คน (7:1-7; 8:10)
 - ค คืนก่อนวันทำสงคราม กิเดโอนได้ยินพวกศัตรู 2 คนสนทนากัน กิเดโอนจึงมั่นใจว่า
ตนจะชนะ (7:9-15)
 - ง กิเดโอนจึงแบ่งทหารออกเป็น 3 กอง เมื่อได้ยินเสียงแตรสัญญาณ ทหารแต่ละคนก็เป่า
แตรของตนขึ้น ทูบหม้อดินให้แตก แล้วชูคบเพลิงขึ้น และให้ร้องว่า “กระปี่พระเยโฮวาห์
และกิเดโอน” (7:16-22) กองทัพมีเดียนก็ระส่ำระสายและแตกพ่ายไปสิ้น (7:22)

- จ ระหว่างการทำสงครามนี้เอง กิเดโอนจำต้องระงับความโกรธของตระกูลเอฟราอิมที่ซื่อจฉฉฉฉ (8:1-3) ภายหลังกิเดโอนได้ลงโทษเมืองทั้งหลายที่อยู่ปากข้างโน้นของแม่น้ำจอร์แดนเพราะเมืองเหล่านั้นไม่ให้ความช่วยเหลือกิเดโอนในขณะที่เขากำลังไล่ตามศัตรูมา (8:4-21)
- ฉ หลังจากทีชณะแล้วกิเดโอนก็ปฏิเสธข้อเสนอของชาวอิสราเอลที่ตั้งให้เขาเป็นกษัตริย์ แต่กิเดโอนอาจจะอยากเป็นปุโรหิตเพราะกิเดโอนได้ขอสร้างเอโฝดทองคำ ซึ่งเอโฝดนี้เป็นเครื่องประดับของมหาปุโรหิต แต่การกระทำเช่นนั้นกลับเป็นบ่วงแร้วแก่พวกอิสราเอล เพราะภายหลังกพวกเขาั้เริ่มมีการนมัสการรูปเอโฝด (8:22-32)
- ฉ ผู้วินิจฉัยคนที่ 6 โทลา (10:1-2)
- 1 ประเทศที่ข่มเหงอิสราเอล ไม่มีบันทึกบอกไว้
 - 2 ถูกข่มเหงนานเท่าใดไม่มีบันทึกบอกไว้
 - 3 อิสราเอลอยู่ในความสงบสุขนาน 23 ปี
 - 4 ผลงานของผู้วินิจฉัย ไม่มีบันทึกบอกไว้
- ช ผู้วินิจฉัยคนที่ 7 คือ ยาอีร์ (10:3-5)
- 1 ประเทศที่ข่มเหงอิสราเอล ไม่มีบันทึกบอกไว้
 - 2 ถูกข่มเหงนานเท่าใดไม่มีบันทึกบอกไว้
 - 3 อิสราเอลอยู่ในความสงบสุขนาน 22 ปี
 - 4 ผลงานของผู้วินิจฉัย ยาอีร์กับบุตรชาย 30 คนได้ช่วยให้เมืองอิสราเอล 30 เมืองพ้นจากการถูกข่มเหง
- ช ผู้วินิจฉัยคนที่ 8 คือ เยฟธาห์ (10:6-12:7)
- 1 ประเทศที่ข่มเหงอิสราเอล อัมโมน
 - 2 ถูกข่มเหงนาน 18 ปี
 - 3 อิสราเอลอยู่ในความสงบสุขนาน 6 ปี
 - 4 ผลงานของผู้วินิจฉัย
 - ก ในช่วงนี้เอง พระเจ้าทรงตำหนิชาวอิสราเอลอีกครั้งหนึ่งอย่างรุนแรงเพราะความบาปที่พวกเขาละทิ้งพระองค์ (10:10-16) พระองค์ทรงเคยตำหนิอย่างนี้มา 2 ครั้งแล้ว (ดู 2:1-5, 11-23; 6:8-10)
 - ข ครั้งนี้พระเจ้าทรงยกชูเยฟธาห์บุตรหญิงโสเภณีขึ้น ทรงให้เยฟธาห์ช่วยอิสราเอลให้รอดพ้นจากพวกอัมโมน (11:1-11)
 - ค ก่อนการสงคราม 1 วัน เยฟธาห์ได้ให้สัตย์ปฏิญาณโดยไม่ยั้งคิดทำให้เขาต้องเสียใจในภายหลัง (11:30-31)
 - ง วันต่อมา เยฟธาห์ผู้กล้าหาญก็ตีศัตรูแตกพ่ายไป แต่ความยินดีในชัยชนะของเขานั้นซ้งสั้นนัก เพราะเมื่อเยฟธาห์ได้ขี่ม้าไปยังเมืองมิสปาห์ (บ้านเกิดของเขา) คนแรกที่เข้ามาต้อนรับเยฟธาห์คือ บุตรสาวคนเดียวของเขานั้นเอง (11:32-38)
 - จ เมื่อได้เศร้าโศกมานานถึง 60 วันแล้ว เยฟธาห์ผู้มีหัวใจสลายจึงได้ทำตามคำปฏิญาณของตน (11:39-40)

ฉ ภายหลังเหตุการณ์เหล่านี้แล้ว ปัญหาของเยฟธาห์ก็ยังไม่หมดไป เพราะตระกูล
เอฟราอิมที่ขี้อิจฉามายั่วขอทำสงครามด้วย (12:4-7) การสู้รบที่หน้าเศร่าครั้งนี้
เยฟธาห์เป็นผู้ชนะ และทหารกองทัพตระกูลเอฟราอิมได้ตายไปถึง 42,000 คน
ทหารหลายคนต้องตายไปเพราะพวกเขาไม่สามารถออกคำว่า "ชิบโบเลท"
(ภาษาฮีบรูแปลว่า "ลำธาร") ได้อย่างถูกต้อง

ฅ ผู้วินิจฉัยคนที่ 9 คือ อิบซาน (12:8-10)

- 1 ประเทศที่ข่มเหงอิสราเอล ไม่มีบันทึกบอกไว้
- 2 ถูกข่มเหงนานเท่าใดไม่มีบันทึกบอกไว้
- 3 อิสราเอลอยู่ในความสงบสุขนาน 7 ปี
- 4 ผลงานของผู้วินิจฉัย ไม่มีบันทึกบอกไว้

ญ ผู้วินิจฉัยคนที่ 10 คือ เอโลน (12:11-12)

- 1 ประเทศที่ข่มเหงอิสราเอล ไม่มีบันทึกบอกไว้
- 2 ถูกข่มเหงนานเท่าใดไม่มีบันทึกบอกไว้
- 3 อิสราเอลอยู่ในความสงบสุขนาน 10 ปี
- 4 ผลงานของผู้วินิจฉัย ไม่มีบันทึกบอกไว้

ฎ ผู้วินิจฉัยคนที่ 11 คือ อับโดน (12:13-15)

- 1 ประเทศที่ข่มเหงอิสราเอล ไม่มีบันทึกบอกไว้
- 2 ถูกข่มเหงนานเท่าใดไม่มีบันทึกบอกไว้
- 3 อิสราเอลอยู่ในความสงบสุขนาน 8 ปี
- 4 ผลงานของผู้วินิจฉัย ไม่มีบันทึกบอกไว้

ฏ ผู้วินิจฉัยคนที่ 12 คือ แซมสัน (วนฉ 13-16)

- 1 ประเทศที่ข่มเหงอิสราเอล ฟิลิสเตีย
- 2 ถูกข่มเหงนาน 40 ปี
- 3 อิสราเอลอยู่ในความสงบสุขนาน 20 ปี (16:31)
- 4 ผลงานของผู้วินิจฉัย

ก ทูตพระเยโฮวาห์เสด็จมาหา มารดาของแซมสันและแจ้งให้นางทราบว่านางจะกำเนิด
บุตรชาย คือ แซมสัน (13:2-3)

ข ทูตสวรรค์องค์นี้ได้บัญชาบิดามารดาว่า ให้เลี้ยงบุตรชายคนนี้ให้เป็นนาศาโรษ
(13:4-5) ตามที่ปรากฏในหนังสือกตว 6:1-6 คนที่เป็นนาศาโรษมีสิ่งต้องห้าม 3
ประการ

- 1 เขาจะแตะต้องน้ำองุ่นหรือเหล้าองุ่นไม่ได้
- 2 เขาจะตัดผมไม่ได้
- 3 เขาจะแตะต้องซากศพไม่ได้ (โปรดสังเกตว่า มารดาแซมสันก็ถูกสั่งไม่ให้ดื่ม
น้ำองุ่นหรือเหล้าองุ่นด้วย 13:4, 14)

ค ตอนนี้อง บิดามารดาของแซมสันได้กล่าวคำอธิษฐานซึ่งพ่อแม่คริสเตียนที่กำลังจะมี
ลูกควรอธิษฐานตามอย่างด้วย (13:8, 12)

- ง แชมสันเกิดมา และแม้แต่ขณะที่เขากำลังเติบโตนั่นเอง เขาก็ได้รับฤทธิ์เดชจาก พระวิญญาณบริสุทธิ์ด้วย (13:24-25)
- จ แชมสันตั้งใจว่าจะแต่งงานกับหญิงฟิลิสเตียที่ไม่เชื่อ ทำให้บิดามารดาของเขาตกใจมาก จะเห็นได้เลยว่าแชมสันมีนิสัยที่เป็นเนื้อหนังปรากฏให้เห็นอย่างชัดเจน แม้ว่าแชมสัน จะมีความพึงพอใจในฝ่ายเนื้อหนัง แต่พระเจ้าก็ใช้เขาเพื่อนำสงาราคีมาสู่พระองค์ (14:1-4)
- ฉ ขณะที่แชมสันกำลังเดินทางไปยังฟิลิสเตีย เขาได้ฆ่าสิงโตตัวหนึ่ง ภายหลังแชมสันพบ ว่ามีฝูงฝูงหนึ่งมาเลือกทำรังอยู่ในซากสิงโตตัวนั้น ในงานเลี้ยงแต่งงาน แชมสันได้นำ เรื่องดังกล่าวมาทายเป็นปริศนา (14:12-14) ในที่สุดแขกหลายคนก็ใช้วิธีไม่เชื่อใน การแก้ปริศนานี้ โดยการถามคำตอบจากเจ้าสาวของแชมสัน แชมสันก็โกรธจัดจึง ไปฆ่าชาวฟิลิสเตีย 30 คน และริบเสื้อผ้าของพวกเขาไปให้แก่แขกที่มาในงานแต่งงาน (14:15-19) แล้วแชมสันก็กลับไปอยู่กับบิดามารดา
- ช แชมสันกลับไปอีกพบว่าบิดาเจ้าสาวได้มอบเจ้าสาวให้แก่เพื่อนสนิทของแชมสัน ดังนั้น แชมสันจึงทำการแก้แค้นดังนี้ (15:4-5)
- ช แล้วแชมสันก็ฆ่าชาวฟิลิสเตียตายเป็นอันมาก (15:8) หลังจากนั้นพวกฟิลิสเตียก็เชื่อว่า จะทำลายล้างตระกูลยูดาห์ ถ้าไม่จับแชมสันมัดแล้วมอบตัวมาให้พวกเขา แชมสันก็ ยอมถูกมัดแต่โดยดี แต่พอศัตรูมาปรากฏต่อหน้า แชมสันก็ทำเชือกที่มัดอยู่ขาดออก แล้วคว้าได้กระดูกขากรรไกรของลามายใช้ฆ่าพวกฟิลิสเตียตายไป 1,000 คน (15:9-17)
- ฉ จากนั้น แชมสันก็อธิษฐาน ซึ่งเป็นการอธิษฐานครั้งหนึ่งในการอธิษฐานทั้งหมด 2 ครั้งของเขาที่ได้มีการบันทึกไว้ ซึ่งทั้ง 2 ครั้งเป็นการอธิษฐานฝ่ายเนื้อหนังเพื่อตนเองทั้งสิ้น (15:18; 16:28)
- ญ ที่เมืองกาซา (เมืองพวกฟาลิสตีม) แชมสันก็หลบหนีการจับกุมได้อีกครั้งหนึ่งโดย การพังประตูเมืองเหล็ก (16:1-3) แต่ในที่สุดแชมสันก็หมดกำลังเพราะหญิงฟิลิสเตีย ชื่อเดลิลาห์ นางได้พบสาเหตุที่ทำให้แชมสันมีกำลังมาก (16:4-20)
- โปรดสังเกตว่า ตอนนี้แชมสันได้ฝ่าฝืนกฎภาษาริชทั้ง 3 ข้อแล้ว เขาได้แตะต้องซากศพสิงโต (14:8-9) เขาได้ดื่มน้ำองุ่น (14:10) เขาได้ปล่อยให้ผมถูกตัด (16:19)
- ฎ บัดนี้ แชมสันกำลังรู้สึกชีวิตที่ตกต่ำ (16:21) ขณะที่แชมสันอยู่ในเรือนจำ เขาก็มีผละ กำลังกลับคืนมาอีกครั้งหนึ่งเพราะผมงอกขึ้นเรื่อย ๆ พระเจ้าทรงอนุญาตให้แชมสันฆ่า พวกฟิลิสเตียหลายพันคนที่กำลังชุมนุมกันเพื่อบูชาพระด้วยการดื่มเหล้ารื่นเริงกันใน วิหารพวกนอกศาสนา ซึ่งในการทำลายล้างครั้งนี้แชมสันเองได้ตายไปพร้อมกันด้วย (16:22-31)

5 ผู้ฆ่าคนอย่างเลือดเย็น - อาบีเมเลค (วนฉ 9)

- ก อาบีเมเลคเป็นบุตรชายของกิเดโอนซึ่งเกิดจากเมียน้อยในเมืองเซเคม (8:31) เขาได้วางแผนสังหาร พี่น้องต่างมารดาทั้ง 69 คนอย่างโหดเหี้ยม อาบีเมเลคจึงได้เป็นกษัตริย์ในเมืองเซเคม บ้านเกิดของ มารดา (9:1-5)

- ข โยธาม พี่น้องต่างมารดาที่หนีไปได้จึงได้เล่านิทานสอนใจ 1 ใน 2 เรื่องที่ปรากฏในพระคัมภีร์ (อีกเรื่องหนึ่งให้ดู 2 พศก 14:9) ได้เล่าเรื่องเล็งไปถึงอาบีเมเลค (9:8-15)
- ค 3 ปีต่อมา พระเจ้าทรงบันดาลให้กษัตริย์อาบีเมเลคและชาวซาเคมผัดใจกันจนเกิดการต่อสู้กันขึ้น อาบีเมเลคถูกฆ่าตาย (9:22-57)
- 6 บุตรชายที่บูชารูปเคารพ - มีคาห์ (วนฉ 17-18)
มีคาห์ผู้เป็นขโมยและบูชารูปเคารพได้ถูกมารดาที่ชอบตามใจผู้ให้ตั้งศาสนาของตนเองขึ้น มีคาห์ก็ทำหลายสิ่งหลายอย่าง เช่น จำรูโรหิตประจำตัวซึ่งเป็นคนตระกูลเลวีผู้โลภเงินมาจากเมืองเบธเลเฮม (17:1-13) ภายหลัง "รูโรหิตส่วนตัว" ที่หลงผิดผู้นี้ได้ถูกพวกดานชักชวนให้ไปเป็นรูโรหิตของพวกเขา (18:1-31)
- 7 คนตระกูลเลวีผู้ซี้ชลาด (วนฉ 19-21)
- ก 3 ตอนนี้เป็นตอนที่หน้าเศร้าที่สุดตอนหนึ่งในพระคัมภีร์ เรื่องได้เริ่มต้นขึ้นตอนที่ชาวตระกูลเลวีคนหนึ่งกับเมียหย่อยที่ไม่สัตย์ซื่อหยุดพักแรมที่เมืองกิเบอาห์ของตระกูลเบนยามิน (19:11-15)
- ข สามีภรรยาได้พักอยู่กับชายแก่คนหนึ่ง วันนั้นบ้านของชายแก่ก็ถูกพวกกะเทยล้อมไว้และสั่งให้ชายเลวีนั้นออกมาร่วมทำการที่น่ารังเกียจกับพวกมัน ชายเลวีที่ซี้ชลาดจึงได้เอาตัวรอดโดยมอบภรรยาของตนให้แก่พวกนั้น พวกกะเทยก็ข่มขืนนางจนตายในตอนรุ่งเช้า (19:16-27)
- ค ชายเลวี (ผู้ที่ป่วยเป็นโรคจิตอย่างเห็นได้ชัด) ก็หันศพนางออกเป็น 12 ท่อนและส่งไปให้แก่พวกอิสราเอล 12 ตระกูล ๆ ละท่อนพร้อมทั้งเรื่องที่เกิดขึ้นด้วย (19:28-29)
- ง พวกอิสราเอลก็เดือดดาลเกี่ยวกับข่าวการฆาตกรรมทางเพศนี้ จึงได้ชุมนุมกองทัพราว 400,000 คนเพื่อยกทัพไปเอาผิดกับพวกกะเทยเมืองกิเบอาห์ที่ได้กระทำผิด (19:30-20:11)
- จ อย่างไรก็ตาม ชาวเมืองกิเบอาห์ปฏิเสธที่จะมอบตัวฆาตกรให้ ดังนั้นจึงเกิดสงครามกลางเมืองขึ้น หลังจากการสู้รบอย่างนองเลือดถึง 3 ครั้งพวกอิสราเอลตายไป 40,000 คน ตระกูลเบนยามินก็พ่ายแพ้ มีทหารรอดชีวิตเพียง 600 คน พวกอิสราเอลเมื่อสติขึ้นก็เศร้าโศก เกรงว่าตระกูลเบนยามินจะสาปสูญไปจากแผ่นดินโลก จึงได้หาภรรยาให้แก่ทหารทั้ง 600 คน (20:12-21:25)